

عنوان مقاله:

بکارگیری دانش سنتی و معماری پایدار در بهره‌گیری بی نظیر از منابع طبیعی در یکی از بی بدیل ترین باغ های ایرانی در کرمان مطالعه موردی باغ شاهزاده ماهان

محل انتشار:

نخستین همایش ملی جهاد اقتصادی در عرصه کشاورزی و منابع طبیعی (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

زهره عزیزیان سروش - دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان ، باشگاه پژوهشگران جوان، گروه معمار

سجاد آستانی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان ، باشگاه پژوهشگران جوان، گروه منابع

خلاصه مقاله:

در دل کویر ، در استان کرمان، 4 کیلومتری شهر ماهان، درست در نزدیکی آرامگاه شاه نعمت الله ولی ، باغی وجود دارد که همه آن را به نام باغ شاهزاده (شازده) می شناسند. باغی که چون معجزه ای در قلب کویر ساخته شده تا بهت و حیرت هر مسافری را برانگیزد. این باغ از نمونه باغ مطبق ایرانی است و در زمینی مستطیلی شکل به مساحت پنج و نیم هکتار بنا شده و دارای سردر ورودی بسیار زیبایی است . زمین آرایشی تخت باغ و طبقه طبقه شدن آن از طریق سطوح کت ها سط باغ را آینه دار در معرض دید قرار می دهد و بنابراین رابطه ساده بین نظاره گر و زمین مسط به صورت غنی تری در می آید و مشارکت نقش توپوگرافی زمین در فضای باغ را تشدید می کند. در دوره اسلامی آب در معماری حالت کاربردی پیدا می کند و معماران آگاهانه سعی می کنند تا به طبیعت تسلط یافته و آن را به نظم بکشاند و باشناخت قوانین فیزیکی و رفتار آب و درک نقش و تمثیل و ارتباط آن با انسان آب را به درون معماری بکشاند. آب در شکل های هندسی در اکثر بناها متجلی می شود و به نوعی مرکزیت وحدت معماری در آب شکل می گیرد. حرکت پرموج آن در مفاهیم مذهبی و ادبی هنری در فرهنگ ما جاری می شود. به این ترتیب آن چنان در ساخت و ترکیب بناهای ما وارد می شود که عملانی توان آن را ارزشکل ساخته شده جدا دانست. آب در مرکز کوشک ها و باغ ها و غیره ظاهر می شود. جریان آب در این باغ، به ویژه حوض ها علاوه بر تاکید محورها و آب نمای سراسری به صورت آب شره ها سطوح شفاف را بر روی زمین برای انعکاس دیگر عناصر ارایه داده است و درخت های سایه افکن ویژگی های معماری فضای باغ را تأکید و تشدید می کنند. درباره فواره های حوضچه ای باغ و دواستخر که در بدو ورود به چشم می آیند وجود دارد این است که این فواره ها هیچ کدام با برق کار نمی کنند بلکه در زمان ساخته شدن بنا ، این فواره ها با لوله کشی از نهر جاری در باغ ، به وسیله خمره هایی ایجاد شده اند که با وصل شدن به هم نقش لوله های ساختمان را ایفا را در لوله کشی « زانو » می کنند. آب نهر وارد این خمره ها شده و سپس بعد از رسیدن به یکی از خمره هایی که نقش های امروز به عهده دارد به صورت فواره وار بیرون می زند. در این مقاله می کوشیم در سال جهاد اقتصادی با دانش سنتی و معماری پایدار در راستای بهره‌گیری بی نظیر از منابع طبیعی در یکی از زیباترین باغ های ایرانی آشنا شویم و از این پتانسیل های طبیعی در راستای پیشرف ایران اسلامی بهره کافی را ببریم.

کلمات کلیدی:

منابع طبیعی، معماری پایدار، باغ، ساتان کرمان، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/175989>

